RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0006 van 14 januari 2014 in de zaak 1011/0717/SA/1/0666

In zake:	de heer
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Nathalie JONCKHEERE en Marc VAN PASSEL kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Frankrijklei 146 waar woonplaats wordt gekozen
	verzoekende partij
	tegen:
	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG
	vertegenwoordigd door: de heer
	verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 28 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 24 februari 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder van 29 november 2010 niet ingewilligd.

De deputatie heeft de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder van 29 november 2010 bevestigd voor de ontbossing van bouwloten in twee verkavelingen en zonder voorwerp verklaard voor het gedeelte van de ontbossing voor de aanleg van wegen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 20 juni 2011, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De heer, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

De verzoekende partij is schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 21 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de nv , hierna de aanvrager genoemd, bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het kappen van bomen zoals aangegeven op de bijgevoegde plannen".

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan 'Hasselt - Genk', gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

De percelen met kadastraal nummer en zijn wel gelegen in de behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling nr. van 5 januari 2009.

De percelen met kadastraal nummer en zijn gelegen in een op 11 februari 2010 vergunde verkaveling, die de verzoekende partij bestrijdt met een bij de Raad ingesteld beroep tot vernietiging, dat bij de Raad bekend is onder het rolnummer 2010/0263/SA/1/0244.

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert gunstig op 10 november 2010.

De in de aanvraag vermelde werken en handelingen zijn vrijgesteld van het voorafgaand eensluidend advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder verleent op 29 november 2010 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager:

"

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Overwegende dat het perceel gedeeltelijk gelegen is in de verkaveling goedgekeurd bij besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van Heusden-Zolder op 5 januari 2009;

Overwegende dat het perceel gedeeltelijk gelegen is in de verkaveling goedgekeurd bij besluit van College van Burgemeester en Schepenen van Heusden-Zolder op 26 oktober 2010;

Overeenstemming met dit plan

Overwegende dat de aanvraag hiermee in overeenstemming is;

. . .

Historiek

Overwegende dat het advies van het agentschap voor Natuur en Bos d.d. 5 juli 2010 voorwaardelijk gunstig was (zie bijlage); dat enkel een gunstig advies werd gegeven voor het rooien van de bomen op de percelen waarvoor een attest van vervulling van compensatieplicht van toepassing is, namelijk de loten 1, 2 en 3 van de verkaveling

Overwegende dat door het agentschap voor Natuur en Bos een administratieve fout werd begaan; dat zij in hun schrijven van 10 november 2010 melden dat voor alle percelen aan de compensatieplicht werd voldaan;

Overwegende dat de vergunning afgeleverd door het schepencollege op 23 juli 2010 werd ingetrokken;

. . .

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Overwegende dat de aanvraag het ontbossen van percelen voor woningbouw beoogt;

Overwegende dat de percelen gelegen zijn in de landelijke woonkern Bolderberg;

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat de aanvraag past in het geschetste wettelijk kader daar de schaal, de bestemming en de uitvoeringswijze bestaanbaar blijven met de vereisten van een goede ruimtelijke ordening en met de stedenbouwkundige kenmerken van de omgeving;

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

<u>BESCHIKKEND GEDEELTE</u> GUNSTIG

voor het ontbossen van de percelen met kadastrale gegevens

7

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 28 december 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 31 januari 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 8 februari 2011 beslist de verwerende partij op 24 februari 2011 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing van bouwloten in beide verkavelingen te bevestigen en zonder voorwerp te verklaren voor het gedeelte van de ontbossing voor de aanleg van wegen:

"..

Overwegende dat de percelen, waarvoor de ontbossing aangevraagd wordt, gedeeltelijk gelegen zijn in de verkaveling, goedgekeurd bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van Heusden-Zolder van 5 januari 2009 en de verkaveling, goedgekeurd bij besluit van de deputatie op 11 februari 2010;

. . .

Overwegende dat in de verkavelingsvergunning, verleend door de deputatie op 11 februari 2010, de voorwaarden, opgenomen in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen hernomen werden (onder een bijkomende voorwaarde inzake de wegenis); dat één van de voorwaarden betrof "de te ontbossen oppervlakte bedraagt 6621m². De verkavelaar kan zelf niet overgaan tot ontbossing, tenzij de ontbossing nodig voor de aanleg van de wegen indien de verkavelingsvergunning gelijkgesteld is met de stedenbouwkundige vergunning, of tenzij na het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing";

Overwegende dat artikel 4.2.17 §1 van de VCRO stelt dat een verkavelingsvergunning geldt als stedenbouwkundige vergunning voor wat betreft alle in de verkavelingsvergunning opgenomen handelingen die de verkaveling bouwrijp maken, zoals in het bijzonder 3° het ontbossen (onverminderd artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990);

Overwegende dat uit bovenstaande gegevens blijkt dat de aanvraag tot ontbossing voor de percelen met betrekking tot de aanleg van de wegen zonder voorwerp dient beschouwd te worden;

dat voor de bouwloten in deze vergunde verkaveling wel kan gesteld worden dat de principiële beslissing reeds genomen is in de verkavelingsvergunning (voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos, bijgevoegd compensatieformulier en de nodige voorwaarden opgenomen in de verkavelingsvergunning) en de huidige aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing enkel een administratieve uitwerking is van de toen genomen beslissing;

Overwegende dat voor de verkavelingsvergunning van 5 januari 2009 we ook kunnen stellen dat voor deze ontbossing de principiële beslissing reeds genomen werd in de verkavelingsvergunning (voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos, goedgekeurd compensatievoorstel) en de huidige aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing enkel een administratieve uitwerking is van de toen genomen beslissing;

. . .

Overwegende dat er eveneens gesteld wordt dat de schorsingszaak inzake de verkavelingsvergunning voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen gepleit werd op 21 juni 2010; dat hier vermeld moet worden dat het inleiden van een schorsingsarrest van de Raad van Vergunningsbetwistingen op zich niet schorsend is; dat slechts bij een schorsingsarrest van de Raad de vergunning niet meer uitvoerbaar is;

Overwegende dat daarnaast in het beroepsschrift volgende hinderlijke / nadelige elementen vermeld worden: privacyhinder, hinderlijke inkijk, aantasting karakter van het eigen perceel, hetgeen invloed zal hebben op de waarde van de woning en tuin;

dat het duidelijk is dat de betreffende ontbossing gevraagd wordt voor percelen in het woongebied; dat zelfs indien de verkavelingsvergunning geschorst zou worden, op termijn de bebouwingsmogelijkheden van deze zone niet kunnen gehypothekeerd worden omwille van bovenstaande elementen aangehaald door beroeper;

dat overeenkomstig artikel 5 § 1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen de woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd; dat de verkaveling, vergund op 11 februari 2010, in een bebouwing voorzag van open en halfopen bebouwing, eigen aan de ruimtelijke omgeving, en kaderend in de huidige tendens om het woongebied te verdichten rekening houdend met de ruimtelijke draagkracht van de omgeving;

dat de percelen gelegen zijn in het woongebied van de kern Bolderberg, geselecteerd in het provinciaal ruimtelijk structuurplan Limburg als woonkern; dat er daarenboven slechts een gemiddelde dichtheid van ca. 13 wooneenheden per ha voorzien wordt (in de totaliteit van beide verkavelingen);

Overwegende dat het beroep voor het deel voor de aanleg van de wegen zonder voorwerp wordt verklaard; dat uit de voorwaarden in de verkavelingsvergunning en de bepalingen in de VCRO we namelijk kunnen afleiden dat de verkavelingsvergunning voor het deel van de wegeniswerken geldt als stedenbouwkundige vergunning voor het ontbossen (onverminderd artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990);

dat voor de bouwloten in de verkaveling gesteld kan worden dat voor deze ontbossing de principiële beslissing reeds genomen is in de verkavelingsvergunningen en de huidige aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing enkel een administratieve uitwerking van de toen genomen beslissingen is;

Overwegende dat het beroep van de heer niet kan ingewilligd worden;.

dat de vergunning kan worden verleend voor de ontbossing van de bouwloten in beide verkavelingen; dat het beroep voor het deel voor de aanleg van de wegen zonder voorwerp dient verklaard te worden;

. . .

BESLUIT

Artikel 1 Het door de de heer, namens de heeringesteld beroep wordt niet ingewilligd.

Vervolgens wordt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 29 november 2010 houdende verlening van de stedenbouwkundige vergunning aan

bevestigd voor de ontbossing van de bouwloten in beide verkavelingen.

Vervolgens wordt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 29 november 2010 houdende verlening van de stedenbouwkundige vergunning aan nv, zonder voorwerp verklaard voor het gedeelte van de ontbossing voor de aanleg van de wegen. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. Alhoewel het ontbreken van excepties de Raad niet belet de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, oordeelt de Raad dat dit onderzoek alleen nodig is wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, en, zoals hierna zal blijken, is die niet zo.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en omwille van ernstige middelen, en dus onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

1.

De verzoekende partij wil met de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het ontbossen verhinderen van de percelen, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft.

De aanvrager van de vergunning heeft met een aangetekende brief van 26 april 2011 een verzoek tot tussenkomst in de procedure tot vernietiging van de bestreden beslissing ingediend en stelt dat zij alleen daarin wil tussenkomen omdat zij de bestreden beslissing al uitgevoerd heeft: de percelen, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, zijn dus ontbost.

De verzoekende partij bevestigt per gewone brief van 6 juni 2011 deze ontbossing en dus de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning, die het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel beoogt, is dus zonder meer doelloos en zonder enig nut geworden.

De door de verzoekende partij aangevoerde nadelen kunnen omwille van de uitgevoerde ontbossing, niet meer voorkomen worden door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De Raad kan vanzelfsprekend niet meer de schorsing van de tenuitvoerlegging bevelen van een al uitgevoerde beslissing.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Nu de Raad niet meer de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen van een al uitgevoerde beslissing, en het door de verzoekende partij beweerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel dus niet meer kan voorkomen worden door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen, niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 januari 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van
Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de eerste kamer,

Heidi HUANG Eddy STORMS